

SOS
BØRNEBYERNE

Executive summary på dansk af The Independent Child Safeguarding Review (ICSR)

Undersøgelsen "The Independent Child Safeguarding Review" (ICSR) blev bestilt af SOS Børnebyernes internationale senat for at finde måder at håndtere det komplekse emne, som historiske sager om svigt af børn udgør. Som en del af ICSR blev historiske sager om svigt, som fandt sted i og omkring SOS-børnebyer i fire lande i forskellige dele af verden, undersøgt gennem en periode på fire år.

Denne globale rapport indeholder konsoliderede fund og anbefalinger fra undersøgelsens gennemgang af sager i de fire lande, med det formål at bidrage til forbedringer af SOS Børnebyernes arbejde med beskyttelse af børn.

Det er vigtigt at bemærke, at denne rapport udelukkende indeholder fund fra undersøgelser i fire lande, hvor der historisk er sket svigt, og at rapporten dermed ikke kan betragtes som en undersøgelse af organisationen som helhed, hverken før i tiden eller som en vurdering af den nuværende situation.

Holdet bag ICSR-rapporten er opmærksomme på fremragende og ofte banebrydende initiativer i arbejdet med beskyttelsen af børn på tværs af organisationen. Disse er imidlertid ikke fokus for denne rapport.

Som ansvarlig for børn, der har mistet forældreomsorg eller er i risiko for det, arbejder SOS Børnebyerne per definition i et felt, hvor risikoen for mangelfuld beskyttelse af børn er forhøjet. Et vigtigt fund i rapporten er, at SOS Børnebyerne i den årrække, rapporten omhandler, ikke i tilstrækkelig grad har været opmærksom på og imødegået denne forhøjede risiko og derved har udsat børn for svigt.

Væsentlige mangler i eksisterende sagsakter betyder, at et stort antal spørgsmål forbliver ubesvarede -herunder det samlede antal ofre for svigt, hvilken type svigt de blev udsat for, samt et fuldstændigt billede af, hvordan organisationen reagerede i hvert enkelt tilfælde.

Ud over de svigt, som børn og unge har oplevet, fandt undersøgelsen beviser på alvorlige tilfælde af magtmisbrug og undertrykkelse af whistleblowers samt af medarbejdere med direkte omsorgsansvar, som anmeldte svigt.

I alle fire lande fandt rapporten væsentlige beviser på fejl i beskyttelsen af børn - samt på mobning, diskrimination, magtmisbrug og problemer med nepotisme, der rakte helt op til de øverste ledende medarbejdere hos SOS Børnebyerne de pågældende steder. En sådan kultur muliggør magtmisbrug og hæmmer stærkt den reelle mulighed for at anmelde sager om svigt. Beviserne fastslår med al tydelighed, at der fandt alvorlige organisationssvigt sted over lang tid, og i et betydeligt antal tilfælde ser de ansvarlige ud til i praksis at have kunnet agere konsekvensfrit.

En stor del af sagerne synes at have fundet sted før lanceringen af SOS Børnebyernes politik for beskyttelse af børn (2008) og organisationens Code of Conduct (2011). Sidstnævnte er et regelsæt for, hvordan medarbejdere i SOS Børnebyerne skal opføre sig. Denne rapport konstaterer, at der siden da - og særligt siden 2012, hvor egentlige børnebeskyttelsesprocedurer blev iværksat - er sket markante forbedringer i arbejdet med beskyttelse af børn på tværs af hele føderationen, anført af kompetente og vedholdende medarbejdere med ekspertise i beskyttelse af børn under ofte vanskelige omstændigheder. Herunder: Mere målrettede forebyggelsesindsatser, øget kapacitet af fagfolk med kompetence og ansvar for at undersøge sager om svigt og en forbedring af procedurer for rapportering og håndtering på tværs af hele føderationen.

En bemærkelsesværdig styrke hos SOS Børnebyerne er organisationens vilje til at lære af sine tidligere fejl og tilpasse sine politikker, procedurer og praksis derefter. Og mange nye initiativer, der er opstået heraf, er baseret på læring netop fra de sager, som er undersøgt i ICSR. Denne rapport giver anbefalinger til, hvordan SOS Børnebyerne kan bygge videre på denne fremgang for fortsat at styrke beskyttelsen af børn og unge på tværs af organisationen og yderligere mindske risikoen for at sager som dem, der har fundet sted i de fire lande, der er undersøgt i rapporten, gentager sig.

De vigtigste forbedringsområder er identificeret indenfor følgende felter:

1. Foranstaltninger til beskyttelse af børn internt i organisationen
2. Ledelses- og organisationskultur
3. Monitorering, styring og ansvarlighed
4. Kvalitet i plejetilbud og omsorgsarbejde samt de primære omsorgspersoners rolle
5. Retfærdighed og støtte til ofre, overleverere og whistleblowers

[Læs mere om rapporten, SOS Børnebyernes handlingsplan mm. på www.sosbornebyerne.dk/rapport.](http://www.sosbornebyerne.dk/rapport)